

Betingelser, der var saaledes gunstigere end de danske Lønvilkaar, at disse Søfolk vil være uinteresserede i Forslagets Afregning, vil der være maksimalt ca. 3750 Mand, der kan paaregnes at ville rejse Krav om saadan Afregning. Ud fra en i Overensstemmelse med Bilagene for hver enkelt Mandskabs- og Officerskategori beregnet gennemsnitlig Mindreindtægt ved Afønning efter britiske modsat danske Betingelser og naar man anslaaer Antallet af Ikke-Forsørgere til knap tre Femtedele, vil man komme til et samlet anslaaet Beløb af ca. 31 Mill. Kr. som Udgifter ved Hyreafregningens Gennemførelse. Heraf repræsenterer imidlertid et Beløb, der kan ansættes til ca. 11 Mill. Kr., Kvittering af Laan i Medfør af Forslagets § 4, Stk. 3, saaledes at Netto-Udgiften ved Forslagets Gennemførelse kan ansættes til 20 Mill. Kr. Dette Beløb kan dog ikke forventes fuldt ud forbrugt som Følge *dels* af, at der blandt de under Krigen omkomne har været mange, der ikke efterlader sig nogen til Afregning efter Forslagets § 6 berettigede Paarørende, *dels* af, at en Række Søfarende som Følge af de krigsbetingede ekstraordinære Avancerer er kommet op paa saadane Indtægter i det fremmede uden samtidig at kunne paaberaabe sig Reglen i Forslagets § 2, Stk. 7, Litra b, at de vil blive uinteresserede i at begære Afregning; naar Hensyn tages til disse og andre lignende Forhold, vil det endelige Forbrug rent skønsmæssig kunne ansættes til ca. 12 à 15 Mill. Kr.

Til § 7.

Ifølge foreliggende Oplysninger er de britiske Takster for Erstatninger af Effekter og faglige Instrumenter m. v., mistede ved Skibsforlis, i en Række Tilfælde lavere end, hvad der vilde være oppebaaret i Henhold til de tilsvarende danske Bestemmelser.

Ud fra lignende Betragtninger, som ligger til Grund for den i det foregaaende foreslaaede Afregningsordning og for Reglen i § 6 i den ovenfor i de indledende Bemærkninger nævnte Lov Nr. 355 af 20. Juli 1945, vil det være naturligt at tilstaa Sømanden Ret til selvstændig Afregning hvor han som Følge af Forlis har oppebaaret Erstatning for mistede Ejendele. Da et virkeligt Tab kan antages kun at foreligge vedrørende den første Gang, den paagældende under Krigen mistede sine personlige Effekter, idet han maa antages ved hvert Havari, hvor han maatte have mistet Effekter, at have opnaaet fornøden Erstatning gennem de Genanskaffelser, han har foretaget for det i Henhold til vedkom-

mende fremmede Hyrebetingelser oppebaarene Effekterstatningsbeløb, er det foreslaaet, at der kun kan tilkomme en Søfarende en Afregning af den heromhandlede Art.

Det er ikke muligt med Sikkerhed at beregne de hermed forbundne Udgifter, som skønsmæssigt maa anslaaes til 1 Mill. Kr.

Til § 8.

Ud fra lignende Hensyn, som ligger til Grund for Bestemmelserne i Afsnit 3 i Lov Nr. 475 af 1. Oktober 1945 om Erstatning til Besættelsestidens Ofre, vil det være naturligt at aabne Adgang til at yde danske Søfolk der i Tilslutning til deres Tjeneste om Bord har været fængslet eller interneret i Udlandet som et Led i vedkommende Stats Myndigheders politisk eller militært begrundede Foranstaltninger overfor fremmede Statsborgere, en Godtgørelse for den med Frihedsberøvelsen forbundne Tort og Lidelse.

Da der efter det oplyste har foreligget Tilfælde, hvor vedkommende — enten som en selvstændig Foranstaltning eller i Tilslutning til egentlig Frihedsberøvelse — har været anbragt under friere Forhold, men dog saaledes, at han ikke har kunnet bevæge sig uden for et bestemt snævrere Omraades, f. Eks. en Bys Grænser, og saaledes ogsaa har været forhindret i at tage Hyre, foreslaas det for disse Tilfælde at tilvejebringe Hjemmel til at yde vedkommende en nedsat Godtgørelse for de dermed forbundne Ulemper og Tab.

Til § 9.

Ved Begivenhederne den 9. April 1940 blev danske Skibsofficerer afskaaret fra at holde deres Pensionsforsikringer i Kraft, ligesom der efter dette Tidspunkt heller ikke længere bestod nogen Pligt for Rederierne for de af de Allierede rekvirerede Skibe til at fortsætte med Indbetaling af de dem i Henhold til de gældende Overenskomster paahvilende Pensionsbidrag. For at afbøde Konsekvenserne heraf paatog Staten sig en Garanti overfor de paagældende Forsikrings-selskaber og private Pensionskasser for, at Præmierne vilde blive betalt, for saa vidt den paagældende afgik ved Døden, ligesom man iøvrigt formaaede Selskaberne og Kasserne til at opretholde Pensionsforsikringerne, indtil den paagældende vendte hjem her til Landet mod at Statskassen garanterede Selskaberne og Kasserne mod de Tab, der maatte opstaa herved, jfr. herved Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1941—42, Løbe-Nr. 539, og tilsvarende Konti i de senere Tillægsbevillingslove.